

“Legyenek olyan kedvesek”

A DSO, az alapítójára, Fricsay Ferencre emlékezik

Az első főkarmesterére emlékezni, a német Szimfonikus Zenekarnak több mint kötelessége. Mert a reflexió Fricsay Ferencre, aki 1948-ban mint első, az akkori RIAS zenekart vezényel-te, es akivel korai haláláig 1963-ban szoros kapcsolatban állt, megérinti ennek a zenekarnak a természetességét, ami egy könnyű, sokoldalú hangot ért, mint a széles repertoárt, valamint a világosság értelmezését.

Tugan Sokhiev, a jelenlegi zenekar vezetője, ránéz egy unoka perspektívából a kulturális örökségre és egy programot vezényel a Filharmoniaiban, amely Fricsay Ferencé lehetne: Dukas bűvészinasát, melyet a zenekarával mint első koncertet játszott, majd később a tele-vízióban mint próbát felvettek. "Legyenek olyan kedvesek" kérte, ő aki szinte a legtöbb hangszert uralta, barátságosan, határozottan.

Sokhiev az este visszavontan viselkedik, azt akarja, hogy zenekara előrelépjen, az együttesének Fricsay ideálisát kötelességének mutatni. "Az ő szava és művei / emlékedek a szokásra / és lelkierővel / varázslatot csinállok" azt mondja Goethe balladája. Ez ismert, - hogy baj lessz, és Sokhiev is átcsap a zenekari hang-zással idő előtt. Intenzív revitalizációs munkát szentel Mozart Sonfonia concertante KV 297b zenekari részére, de a zenekar szólistái oboa, klarinét, kürt és fagott nem lépnek teljesen ki a szabadba. Stravinszky "Petruskája" a kristály-tiszta ritmus, Fricsay nyomkövetője.

A koncert után Sokiev bemutat egy Fricsay festményt, melyet Dietrich Fischer-Dieskau, akivel karrierjét kezdte, barátja emlékére festett. Várady Júlia a DSO-nak ajándékozza. A kép egy gondolkodó karmestert, finom könyörögő kezekkel, tele belső ragyogással mutat. Minden este egy ünnepnap lehet, volt a hitvallása.

Ulrich Amling (Tagesspiegel, November 2014)